

POVĚRY A ZVYKY

ZDE V PRAZE JEDNA BÁBA (PRODÁVÁ V JEDNOM kostele svíčky) vždy, když její dcera kočku tresce, okřikuje ji takto: „Nebí mi kočku, kdo tě bude po smrti převážet?“ Já to jednou slyšela, i ptám se jí, jak to míní, a ona mi na to, že to slýchala již od svojí matky a báby (pochází kdesi z Berounska), že kočky po smrti duše na onen svět převážejí. Nikde jinde jsem ale o tom jaktěživa neslyšela.

Čtyrmecitma (z Domažlicka). Každý den odpoledne ve čtyry hodiny zvoní se „čtyrmecitma“. Když chtějí děti na matkách svačinu, odbývají je obyčejně: „Ještě ani nezvonilo čtyrmecitma“ (po staročesku čtyrmecítma = 24).

S vínem jít o svatbě (z Domažlicka). Ve městě je posud ten zvyk, že nese mladé děvčátko před svatebníky do kostela víno, které kněz posvětití. Když jdou z kostela, postaví se děvčátko s ním na práh u domu nevěstina a plný pohár podá ho matce nevěstině neb starosvatce, ta všem připije, pak ženichovi a nevěstě podá a teprv vyjdou do stavení.

Kdo má zvyk sedat s lokty o stůl podepřenými a bradu o dlani, říká se, když jednu ruku opřenou má, že je půl Bavoráka; obě-li, že je celý Bavorák (na Domažlicku).